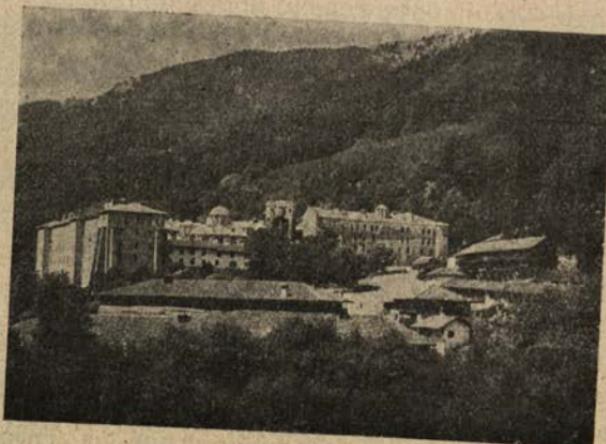

Лѣтно време леглото на Бистрица подъ града обикновено изглежда като каменистъ суходолъ безъ капчица вода, която отчасти е попита отъ жаднитѣ за влага пѣсъци, отчасти е отбита съ изкуствени вади за напояване на градини и ниви.

Отъ града нагоре пѫтътъ върви по лѣвия брѣгъ на рѣката дори до срѣдищната махала на село Бистрица, разпръснато изъ рѣчната долина и околнитѣ рилски възвишения. Мѣстнитѣ планинци най-често наричатъ рѣката си Голѣма-рѣка, за отличие отъ притоците ѝ — Хърсовска и Славова рѣки.

Рилскиятъ манастиръ

Дотукъ имаме сжцинска каменна сива пустиня, смекчавана тукъ-таме отъ зеленината на малката градинка или заколоваѣлъ храсталакъ. Затова стѣснявате обсега на погледа си и неволно се отдавате на разми съль. Мислите за неумолимостта на природнитѣ закони, спомняте си за съсиленитѣ на вѣковното робство, за народнитѣ патила въ миналото и сега. И мѣрна ми се непринудено и неочеквано милъ споменъ отъ отдавашнитѣ ми преживѣвания. Близу три десетилѣтия сж